19/06/2024

Άγιος Παΐσιος ο Μέγας: Όταν εμφανίστηκε σ’ αυτόν ο Χριστός και τα χαρίσματα που του έδωσε!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άγιος Παΐσιος ο Μέγας

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Εισέβη ποτέ εις την εσωτέραν έρημον ο θείος Παΐσιος, και ευρών εκεί σπήλαιον, εκατοίκησεν εκεί τρεις χρόνους, και επειδή αι τρίχες της κεφαλής του ετράφησαν πολλά και εμάκρυναν, τι μεθοδεύεται ο αοίδιμος;

Έβαλεν ένα παλούκι εις το ανώτερον μέρος του σπηλαίου, και εις αυτό έδενε τα μαλία του, και ότι και εις ούτως επροσηύχετο σπουδαιότερον και κοπιαστικώστερον· και όχι μόνον τούτο, αλλά και άλλους πολλούς αγώνας και κόπους έκαμνε νύκτα και ημέραν, και θερμαινόμενος από την αγάπην του Χριστού, ανάπαυσιν ελογίζετο [θεωρούσε] τους αδιακόπους εκείνους αγώνας· διά τούτο και

ο Σωτήρ ημών εφανέρωσε τον εαυτόν του εις αυτόν, καθώς υπεσχέθη εις το ιερόν Ευαγγέλιον· και εις καιρόν οπού επροσηύχετο ο Παΐσιος, να και φαίνεται έμπροσθέν του ο Σωτήρ ημών, το πλέον ποθεινόν από όλα τα πάντα· και αυτός μην υποφέρωντας να ιδή την θείαν εκείνου μορφήν, έπεσεν εις την γην έντρομος και έμφοβος.

Ο δε Σωτήρ, ω της ανεκδιηγήτου σου αγάπης Χριστέ βασιλεύ, οπού έχεις εις τους εδικούς σου θεράποντας! απλώνωντας την χείρά του, τον ασύκωσεν επάνω και του είπεν·
«ειρήνη σοι τω εμώ θεράποντι, μη φοβού· διότι πολλά ευφραίνεται η αγαθότης μου εις τα έργα σου· και η προσευχή σου είναι πολλά ευπρόσδεκτος και αρεστή εις εμέ· ευφραίνου λοιπόν, και λάβε λαμπροτάτην την πληρωμήν διά αυτά τα έργα σου.

Ιδού οπού σου δίδω χάρισμα τοιούτον· όποιον ζήτημα ήθελες ζητήσης εν τω ονόματί μου να σου δίδεται· και προς τούτοις· διά όποιους αμαρτωλούς ήθελες μεσιτεύσης εις εμέ, να συγχωρώνται αι αμαρτίαις τους».

Ο δε ιερός Παΐσιος είπεν· άμποτε Χριστέ βασιλεύ, να αξιωθώ ο τάλας [ταλαίπωρος] εγώ, να λάβω τοιαύτην φιλανθρωπίαν από την αγαθότητά σου, ήγουν [δηλαδή] να μου δοθή χάρις διά να ζητώ εκείνα οπού πρέπει, και εκείνα οπού είναι χρειαζόμενα εις εμέ, διά να απεράσω εύκολα τας σωτηριώδεις οδούς εις των προσταγμάτων σου, και να επιτύχω τέλος αγαθον· ότι χωρίς την εδικήν σου πρόνοιαν, δεν είναι εις εμέ τον δυνατόν εις ημάς να κάμωμεν κανένα καλόν· διά τι ανίσως [αν ίσως] εσύ έχυσες το πολύτιμον αίμα σου, διά την Σωτηρίαν μας, και κατεδέχθης να υπομείνης θάνατον και ταφήν, και δια της αναστάσεώς σου εχάρισας εις ημάς ζωήν αιώνιον· πόσους άραγε θανάτους χρεωστούμεν να υπομείνωμεν ημείς διά την αγάπην σου;

Αφ’ ου δε είπεν ο Παΐσιος ταύτα, τον ευλόγησεν ο Σωτήρ, και ανέβη εις τους ουρανούς.

Απόσπασμα από τον βίο του αγίου Παϊσίου του Μέγα από το «Μέγαν Εκλόγιον» του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτη εκδόσεις Αστήρ.

Πηγή: pemptousia.gr